

Da bi bilo treba nanovo pregledati in deloma tudi moderno določiti vse objekte, ki se nahajajo že sedaj v naših muzejskih zbirkah, zlasti kristalinske hribine, to se razume samo ob sebi. Kako je muzej dandanes preskrbljen z raznimi, v te namene potrebnimi instrumenti in tenkobrusi, mi ni znano. Mislim pa, da ne delam nikomur krivice, če nimam posebno dobrega mnenja tudi o muzejskem instrumentariju; saj ga dosedaj nihče potreboval ni, ker se nihče ni pečal s temi stvarmi. Zato bi se moralo vsekakor skrbeti za nabavo vsaj najbolj potrebnih instrumentov. —

Toliko o muzeju. S tem pa ne priznavamo niti za tronotek, da nimamo še drugih in sicer še mnogo tehtnejših argumentov za svoje nazore.

* * *

Kdor ni naših misli dosedaj, pri tem se nam vidi vsaka beseda „bob ob steno“. Za one, ki nam pritrjujejo, pa končavamo svoj članek z besedami slavnega francoskega zoologa Lamarcka: „Quand on reconnaît qu'une chose est utile et qu'elle n'a pas d'inconvénient, on doit se hâter de l'exécuter, quoiqu'elle soit contraire à l'usage“ — poslednje zlasti z ozirom na namišljeni znanstveni organ, kajti: „Kdor prej pride, prej melje“.

Tone solnce.

Tone solnce, tone nad valovi,
mre nad jadrni sladkonemi čas,
v ametistih se bleste vrhovi,
v zlatu koplje se kraj morja vas.

Tone solnce. — Misel se potaplja
težka v duše neprebudni sen,
v čašo žitja pada zadnja kaplja,
čez vrtove tiho gre jesen.

Vojeslav Molè.

